

Appell mot vindkraftødeleggelser

Markering mot vindkraft i Haugesund 15 februar, 2020

Kjære venner og forsvarere av vår frie natur!

Vi er samlet her for å formidle budskapet om de store naturovergrepene som er i ferd med å bli begått mot befolkningen i Tysvær, og andre steder i landet.

Vi er samlet for å vise at vi ikke finner oss i at vår natur og våre livsrom skal gjøres til handelsvare for vindspekulanter som vil tjene seg rike på forbruk av natur til privatøkonomisk profitt.

For fem-seks år siden spurte jeg Arne Olsen i NVE om hvorfor de tildelte tre ganger så mange vindkonsesjoner som trengtes for å oppfylle ambisjonen under elsertifikatene. Jo, var svaret – «Alle ville ikke bli bygd – bare de beste konsesjonene vil flyte opp og bli bygd». Men i dag ser vi at alt av konsesjoner flyter og blir bygd med aktiv fødselshjelp fra NVE. Det er åpenbart at institusjonens ordholdenhet er på samme nivå som dens profetiske evner.

I bygde-Norge lever vi i samspill med naturen og de landskap som omgir oss. Landskap og natur er en del av oss nordmenn. Det er del av vårt livsrom. Vi har aldri tenkt at det kunne komme en dag da den ikke var der for oss, som en kilde til rekreasjon, inspirasjon, fred, ro og glede.

Det ligger mye kjærlighet i forholdet til våre omgivelser. Det er noe dyrebart som tas fra oss når et kjært landskap raseres. Det er gjerne slik at man ikke tenker over hva man hadde før man har mistet det. Men da er det for sent å gjøre noe.

Hva står vi tilbake med når vindbaronene er ferdige med sine dieselstinkende maskiner? Vi får rasert natur som aldri kan tilbakestilles. Vi sitter igjen med visuell forøpling, døgnkontinuerlig støy, skyggekast, lysblink, og andre helseplager. Nå har nyere forskning i Finland og Tyskland funnet at også infralyd fra vindkraftverkene er en fare. Det er lavfrekvent, ikke hørbar lyd som brer seg ut over våre landskap. Vi må kanskje bo på 15 til 20 km avstand fra vindkraftverkene for å være trygge for vår helse.

Folks helse og livskvalitet svekkes. Og det er ofte en helse som alt er nedslitt fra årelang kamp og omkamp mot hensynsløse vindspekulanter. Spekulanter som

med våre myndigheters velsignelse får lov å komme etter oss for å bryte oss ned, igjen og igjen - som om vi var rettsløse.

Og underveis, for å holde oss i sjakk, blir vi foret med usannheter, unnvikelser, tilsløringer, bortforklaringer og bagatellisering av problemer. Vi blir forsøkt manipulert og svertet med velprøvde hersketeknikker utviklet av vindbransjens godt betalte rådgivere. Vi blir forsøkt smurt med økonomiske lokkemidler, som om noen tror vi er fortidens urinnvånere som kunne kjøpes for knapper og glassperler.

Toppadvokater hyres inn for å påvirke og sabotere den demokratiske prosess innen forvaltning og politikk slik at utbyggerne får sin vilje. Våre lokalsamfunn splittes. Kommunestyre splittes. Familier splittes i kamp mot dette meningsløse overgrepet som kalles del av det grønne skiftet. La oss jage disse spekulantene langt ut på havet!

Noen lusne kroner i kommunekassa er ment å være vår trøst og kompensasjon.

Som dere skjønner; dette er ikke noen solskinnshistorie – selv om en av aktørene kaller seg Solvind. Og det blir ikke noe grønt over det bare fordi en utenlandsk eier kaller seg Green Investment Group.

Vi blir fortalt av kraftbransjen at vi må ha mer fakta, men det er bransjens egne utvalgte og egenproduserte fakta de vil ha inn. De sier de vil ha dialog, men det er på deres egne uttalte premisser dialogen skal foregå. Jeg har aldri sett annet resultat enn tapt tid og handlekraft fra dialog med vindbaroner.

Det er med en følelse av uvirkelighet at vi opplever at mange av våre rikspolitikere ikke bare står passive på sidelinjen og lar dette skje, men at de også applauderer og jobber for det. Hvordan skjedde det at våre politikere så totalt mistet bakkekontakten med folket? Hvilke krefter i samfunnet er det som står bak og som vi kjemper imot?

Jens Stoltenberg beskrev dem som «**Det miljøindustrielle komplekset**». Han definerte dem, i kampen om elsertifikatene, som et interessefellesskap mellom industri, næringsorganisasjoner og deler av miljøbevegelsen. Siden da har Det miljøindustrielle komplekset vokst seg enda fetere: finansbransjen og advokatene har hengt seg på for å få sin del av kaka. Denne gjengen har begjærlig grepet klimasaken som bekvemmelighetsflagg for å kunne ta seg til rette i vår urørte natur og i våre livsrom.

Det er også uvitenheten vi kjemper imot. Manglende kunnskap om vindkraft blant folk er fortsatt omfattende. Men verst er den villedde uvitenheten når den kommer i ledtog med hensynsløst pengebegjær og mangelfull verdiforståelse. Naturen og folks livsrom er blitt gjort til en gratis forbruksvare – et slag symboloffer for klimasaken. Denne forbruksmentaliteten kan ikke tolkes som annet enn eksempel på et samfunn som har gått seg vill og opplever et etisk og moralsk forfall.

Er det virkelig slik det grønne skiftet ser ut? Var ikke det grønne skiftet ment å skulle gjøre våre liv bedre, sunnere, mindre stressende, balansert, miljøvennlig og mer helsebringende? Skulle ikke det styrke vårt håp om en fremtid med god livskvalitet i harmoni og balanse med natur og omgivelser? Skulle ikke det grønne skiftet verne om det biologiske mangfoldet?

Ja, mye har dessverre gått galt i denne saken. Men bildet er likevel ikke svart. På ingen måte! Vindkraftsaken har også vekket mye håp og fellesskap. Folk samler seg og står sammen i kamp mot overgrepene. Folk bruker det demokratiske systemet for alt det er verd for å verne sine livsrom og bekjempe utbytterne som vil ta naturen fra oss.

Det varmer å se det samhold som skapes i kampen mot dette uvesenet. Naturvernet har fått en renessanse vi neppe hadde kunnet forestille oss for bare noen få år siden. Naturens ubetalelige egenverdi erkjennes av stadig flere. Det er noe vakkert og optimistisk over den samlingen som har oppstått om denne saken i den siste tid.

Det har også skjedd en drastisk endring i opinion de to siste årene. I mai 2018 sa bare 10 prosent av befolkningen nei til mer vindkraft. I august 2019 var det 36 prosent som sa nei. Det var nesten halvparten av alle som hadde en mening. En og en halv million nordmenn sier nå klart nei til mer vindkraft. Det er en fantastisk opinionsendring!

Det gir godt håp i kampen for vår natur og vår livskvalitet. For vi skal kjempe mot dette uvesenet.

Vi skal kjempe på våre fjell.

Vi skal kjempe i våre heier og i våre skoger.

Vi skal kjempe i fjæresteinene og på våre fiskebanker.

Vi skal kjempe på stortinget og i rettssalene.

Vi skal vinne denne kampen.

Hvorfor skal vi vinne? Jo, vi skal vinne fordi vi har rett!

La oss stå sammen og rope det ut så det høres i korridorene på Løvebakken.

.....

Takk skal dere ha!

Sveinulf Vågene, Fagsjef i Motvind